

[Svend Auken]

været, siden regeringen trådte til. Jeg skal til statsministerens orientering sige, at rentetal ikke indgår i handelsbalancen. Det er altså tal, der er rensede for renter.

I første halvår 1983 – vi forstod jo før på statsministeren, at det var dengang, da socialdemokratiets politik var virksom – udgjorde merimporten 162 mill. kr. I 1984 udgjorde merimporten – altså efter et år med borgerlig politik – 4,759 mia kr., og i 1985 udgjorde merimporten 7,940 mia kr. Det er på den baggrund, vi rejser de alvorlige problemer omkring vores betalingsbalance. Statsministeren sagde, at den nøjere granskning af enkeltheder i augusttallene gør, at man måske alligevel kan komme til den overbevisning, at situationen er ved at vende.

Hvis man nu ikke holder sig til en enkelt måned, men holder sig til første halvår igen, så konstaterer industriministeren i den rede-gørelse, han netop har fremsendt til folketin-get, at væksten i industrieksporten i 1985 stort set er gået i stå, og at arbejdsmarkedskonflikterne ikke kan forklare denne stågna-tion. Af tabellerne fremgår det i øvrigt også, at det ikke kun er maskiner, danske køber og belaster betalingsbalancen med. Person-bilimporten er steget med 15 pct., forbrugs-vareimporten er steget med 13 pct.

Det samme gælder om finansloven. Det sidste år der var socialdemokratisk regering i Danmark, altså i 1982, var der et drifts-, an-lægs- og udlånsunderskud i Danmark på 48 mia kr. I år er det på 36 mia kr. Det er fint, men det er utroligt, at man skal høre, at statsministeren tager æren for denne forbed-ring af statsfinanserne, i betragtning af, at alene realrenteskatten, som statsministeren i sin tid var stærk modstander af, har bidraget til denne forbedring med 10 mia kr.

Hvis man kunne foretage en endnu nøjere gennemgang, tror jeg, det ville vise sig, at det, der er sket siden 1982, er, at de ydre vil-kår for dansk økonomi er blevet bedre, at vi har haft en chance for at udnytte dem i kraft af en bedre konkurrenceevne, at denne for-bedrede situation har omsat sig i forøget pro-duktion og beskæftigelse herhjemme, men at fordelingen af resultatet af denne fremgang ikke har været retfærdig, og at vi ikke har fået løst vore grundlæggende problemer.

Det er jo meget taknemligt for statsmini-steren at sige om et konkret, gennemarbejdet alternativ til regeringens politik, som man i

øvrigt ikke beskæftiger sig med i statsmini-sterens indlæg, at det ville koste 25 mia kr. mere at gennemføre. Hvor ved statsministe-ren det fra? Jeg har netop i dag påvist for-slag for forslag, hvordan der er klar økono-misk dækning for de ting, vi stiller op. Lad mig bare igen tage de tre forslag, socialde-mokratiet har fremsat ved begyndelsen af denne samling: afskaffelse af karensdagen, regulering af dagpengene med 10 pct. i 1986 og fjernelse af arbejdsgiversubsidierne på 2,5 mia kr. De tre forslag i sig selv giver en for-bedring af statsfinanserne på et sted mellem 1 og 1½ mia kr.

Er sandheden ikke, at statsministeren be-vidst vælger at tale om fortiden, fordi han og hans regering ingen svar har, når det gælder fremtiden, ingen svar har, når det gælder de store udenrigspolitiske problemer, ingen svar har, når det gælder de indenrigspolitiske pro-blemer? Det er derfor, at jeg stadig væk me-ner, at man kan konstatere, at den brillant holdte, men i sit indhold helt tomme åb-ningstale var et vidnesbyrd om en regering, der er kørt fast, en regering, der ikke længere har noget at byde på, en regering, der kun kunne, da der var medvind og opgangs-kon-junkturer, men som ikke har noget svar, ikke har nogen reaktion, når vinden drejer og der er problemer.

Jeg tror, at mange mennesker med mig er forundrede over statsministerens tale om, at vi alle sammen har fået det bedre de sidste tre år. Jeg tror, at det stadig væk er rigtigt, at halvdelen af befolkningen – måske endda lidt mere – har fået det bedre under opsvin-get, mens den laveste halvdel, i hvert fald den laveste tredjedel, bestandig har fået sine levevilkår forringet under den nuværende regering. Det kunne man måske forstå, hvis der var krise hertillands, men man har svært ved at forstå det i en situation, hvor alle taler om overforbrug, og hvor alle taler om over-ophedning af økonomien, og hvor forbruget blandt de bedst stillede er i stadig vækst.

Gert Petersen (SF):

Først til undervisningsministeren, med hvem der er enighed om, at der er ca. 60.000 ungdomsarbejdsløse; men i den publikation, den hvidbog, som ministeren – eller ministe-riet i hvert fald – selv har været med til at udgive, tales der yderligere om 40.000 ved siden af disse 60.000, hvortil ministeren siger,